



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 721

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 9 august 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 323 din 14 iunie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România....	2-5		
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
788. — Hotărâre pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România...	5-9		
844. — Hotărâre privind transmiterea unor terenuri, în suprafață totală de 100,05 ha, din domeniul public și privat al statului și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor în domeniul privat al orașului Baraolt și în administrarea Consiliului Local al Orașului Baraolt, județul Covasna	9-10		
856. — Hotărâre privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al comunei Bistra și în administrarea Consiliului Local al Comunei Bistra, județul Alba.....	10-11		
857. — Hotărâre privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public			
			al comunei Poiana Mare și în administrarea Consiliului Local al Comunei Poiana Mare, județul Dolj
		858.	— Hotărâre privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Public în domeniul public al comunei Podu Turcului și în administrarea Consiliului Local al Comunei Podu Turcului, județul Bacău
		859.	— Hotărâre privind trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al statului a unor construcții aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale.....
		861.	— Hotărâre pentru aprobarea rectificării bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2005 al Regiei Autonome „Multiproduct“, aflată în coordonarea Ministerului Justiției
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
		187/EN.	— Decizie a președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații pentru aprobarea formularelor necesare și a instrucțiunilor de utilizare a acestora, privind realizarea creanțelor bugetare ale Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații, precum și a modelului legitimației de executor fiscal

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 323**

din 14 iunie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Rusu	— procuror
Claudia Margareta Niță	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție ridicată de petenta Wang Xin, în calitate de reprezentant legal al minorului Du Zhuo, în Dosarul nr. 1.199/2005 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții faptul că partea Oficiul Național pentru Refugiați a depus, prin Serviciul de registratură al Curții Constituționale, note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens se arată că din ansamblul reglementărilor cuprinse în Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România reiese preocuparea statului de a asigura protecția intereselor superioare ale copilului, așa cum prevăd dispozițiile art. 49 din Constituție, precum și cele ale Convenției de la Geneva cu privire la drepturile copilului. Pe de altă parte, se menționează că, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale în materie, prevederile art. 16 din Legea fundamentală, referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, nu se aplică și străinilor, astfel că și această critică este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 martie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 1.199/2005, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România.** Excepția a fost ridicată de petenta Wang Xin într-o cauză civilă având ca obiect plângerea împotriva hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați de respingere a cererii de recunoaștere a statutului de refugiat sau de acordare a măsurii de protecție umanitară condiționată pentru minorul Du Zhuo.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că „prin dispozițiile art. 17 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 43/2004, se prevede că cererile de acordare a statutului de refugiat minorilor neînsoțiți nu pot fi soluționate în procedura accelerată. Printr-o interpretare *per a contrario* a acestor prevederi legale, rezultă faptul că cererile de acordare a statutului de refugiat minorilor însoțiți, cum este și cazul minorului Du Zhuo”, al cărui reprezentant legal este autorul excepției, pot fi analizate în procedura accelerată. Autorul excepției consideră că textul de lege criticat contravine art. 16 din Constituție, întrucât minorii însoțiți sunt puși într-o situație „evident defavorabilă”. De asemenea, se susține și contrarietatea art. 17 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 față de prevederile art. 49 alin. (1) din Legea fundamentală, potrivit căroră „Copiii și tinerii se bucură de un regim special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor lor”. Totodată se invocă și încălcarea art. 20 din Constituție, prevederi ce impun ca „dispozițiile constituționale să fie analizate în concordanță cu pactele și tratatele la care România este parte, prevăzându-se că în caz de neconcordanță între legile interne și pactele și tratatele internaționale referitoare la drepturile fundamentale ale omului au prioritate reglementările internaționale”. Or, textul de lege criticat contravine prevederilor art. 3, art. 4—7, art. 8 și ale art. 10 din Convenția cu privire la drepturile copilului, adoptată de O.N.U. în 1989, ratificată de România prin Legea nr. 18/1990, deoarece minorul Du Zhuo face parte din așa numita categorie a „copiilor negri” (copii neînregistrați) în China, iar drepturile sale ar fi încălcate în situația returnării sale în țara de origine.

Judecătoria Sectorului 5 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, astfel cum a fost modificată, nu contravin prevederilor art. 16 și 49 din Constituție. Astfel, se arată că „legea în cauză stabilește pentru ambele categorii de minori procedurile aplicabile în materia refugiaților, fără ca procedura accelerată să fie una discriminatorie”. Procedura specială prevăzută de textul de lege criticat este specifică anumitor situații, care derogă de la procedura comună, iar aplicarea unor proceduri speciale nu determină încălcarea drepturilor procesuale ale petenților și nici nu echivalează cu faptul că minorii însoțiți nu s-ar bucura de protecție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (3) din

Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 față de prevederile art. 16 din Constituție, se arată că acestea nu sunt aplicabile cauzelor referitoare la străini, întrucât, așa cum s-a statuat în jurisprudența în materie a Curții Constituționale, acest text constituțional are în vedere persoane care au calitatea de cetățean român. Pe de altă parte, se menționează jurisprudența constantă a Curții Constituționale, în deplin acord cu cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, în sensul că principiul egalității în drepturi și al nediscriminării nu înseamnă uniformitate în ceea ce privește tratamentul juridic aplicabil subiecților de drept, ci, dimpotrivă, impune o diferență de tratament juridic pentru situații diferite, când acestea se justifică în mod obiectiv și rațional. Astfel „reglementarea diferită cu privire la minori are în vedere tocmai protejarea intereselor copilului”.

Nu se poate susține nici încălcarea prevederilor art. 49 din Constituție, „întrucât, în acord cu acestea, Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, republicată, stabilește măsuri speciale cu privire la minori”, iar „excluderea minorilor neînsoțiți de la soluționarea cererilor în procedură accelerată este tocmai o astfel de măsură, luată pentru protejarea interesului superior al copilului”.

Cât privește susținerile referitoare la încălcarea prevederilor art. 3—7 și art. 10 din Convenția cu privire la drepturile copilului, ratificată de România prin Legea nr. 18/1990, și ale art. 20 din Constituție, se arată că și acestea sunt neîntemeiate și se precizează că, „în conformitate cu dispozițiile art. 11 alin. (2) din Constituție, «tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern», având astfel aplicabilitate internă”.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, republicată, sunt constituționale.

Astfel, se arată că dispozițiile de lege criticate nu încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor, deoarece art. 16 din Constituție „nu este aplicabil în cauza supusă controlului de neconstituționalitate”, întrucât are în vedere „doar cetățenii români, nu și apatrizii ori străinii, care intră sub incidența art. 18 din Legea fundamentală”. În acest sens este invocată și jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 295/2001, nr. 240/2001, nr. 288/2003 și nr. 231/2004.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 față de prevederile art. 49 din Constituție, se apreciază că „dispozițiile legale indicate nu contravin sub nici un aspect dreptului copiilor și al tinerilor la protecție socială”.

Mai mult, se precizează că art. 8 din ordonanța atacată „reglementează situația străinului minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani, în sensul că interesele acestuia sunt susținute de reprezentantul său legal, iar în lipsa acestuia Oficiul Național pentru Refugiați asigură minorului protecția necesară până la numirea unui reprezentant legal în conformitate cu prevederile legii române”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de

lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 3 septembrie 2000, aprobată prin Legea nr. 323/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 27 iunie 2001, modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 43/2004. Din analiza criticii de neconstituționalitate formulate de autorul excepției rezultă însă că aceasta vizează doar dispozițiile alin. (3) al art. 17 din ordonanța menționată. Pe de altă parte, anterior sesizării Curții Constituționale, Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.136 din 1 decembrie 2004, astfel că, urmare a renumerotării textelor, obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă, în realitate, dispozițiile art. 18 alin. (3) din ordonanță. Aceste prevederi au următoarea redactare: „(3) *Cererile de acordare a statutului de refugiat minorilor neînsoțiți nu pot fi soluționate în procedură accelerată.*”

În motivarea excepției ridicate autorul acesteia invocă încălcarea art. 16 alin. (1), art. 20 și a art. 49 alin. (1) din Constituție, care prevăd următoarele:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”;*

— Art. 20: *„(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”;

— Art. 49 alin. (1): *„Copiii și tinerii se bucură de un regim special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor lor.”*

De asemenea, autorul excepției invocă și dispozițiile art. 3, 4, 5, 6, 7, 8 și 10 din Convenția cu privire la drepturile copilului, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989 și ratificată de România prin Legea nr. 18/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 13 iunie 2001. Aceste prevederi au următorul conținut:

— Art. 3: *„1. În toate acțiunile care privesc copii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau de organele legislative, interesele copilului vor prevala.*

2. Statele părți se obligă să asigure copilului protecția și îngrijirea necesare în vederea asigurării bunăstării sale, ținând seama de drepturile și obligațiile părinților săi, ale reprezentanților săi legali sau ale altor persoane cărora acesta le-a fost încredințat în mod legal, și în acest scop vor lua toate măsurile legislative și administrative corespunzătoare.

3. Statele părți vor veghea ca instituțiile, serviciile și așezămintele care răspund de protecția și îngrijirea copiilor să respecte standardele stabilite de autoritățile competente, în special cele referitoare la securitate și sănătate, la numărul și

calificarea personalului din aceste instituții, precum și la asigurarea unei supravegheri competente.”;

— Art. 4: „Statele părți se angajează să ia toate măsurile legislative, administrative și de orice altă natură necesare în vederea punerii în aplicare a drepturilor recunoscute în prezenta convenție. În cazul drepturilor economice, sociale și culturale statele părți se obligă să adopte aceste măsuri, fără a precupeți resursele de care dispun și, dacă este cazul, în cadrul cooperării internaționale.”;

— Art. 5: „Statele părți vor respecta responsabilitățile, drepturile și îndatoririle ce revin părinților naturali ai copilului sau, după caz și conform tradiției locale, membrilor familiei lărgite sau comunității, tutorilor sau altor persoane care au, prin lege, copii în îngrijire, de a asigura, de o manieră corespunzătoare capacităților în continuă dezvoltare ale copilului, îndrumarea și orientarea necesare în exercitarea de către copil a drepturilor recunoscute în prezenta convenție.”;

— Art. 6: „1. Statele părți recunosc dreptul la viață al fiecărui copil.

2. Statele părți vor face tot ce le stă în putință pentru a asigura supraviețuirea și dezvoltarea copilului.”;

— Art. 7: „1. Copilul se înregistrează imediat după nașterea sa și are, prin naștere, dreptul la un nume, dreptul de a dobândi o cetățenie și, în măsura posibilului, dreptul de a-și cunoaște părinții și de a fi îngrijit de aceștia.

2. Statele părți vor veghea ca aplicarea acestor drepturi să respecte legislația lor națională și obligațiile pe care acestea și le-au asumat în temeiul instrumentelor internaționale aplicabile în materie, în special în cazul în care nerespectarea acestora ar avea ca efect declararea copilului ca apatrid.”;

— Art. 8: „1. Statele părți se obligă să respecte dreptul copilului de a-și păstra identitatea, inclusiv cetățenia, numele și relațiile familiale, astfel cum sunt recunoscute de lege, fără nici o imixtiune ilegală.

2. În cazul în care un copil este lipsit în mod ilegal de toate sau de o parte din elementele constitutive ale identității sale, statele părți vor asigura asistența și protecția corespunzătoare pentru ca identitatea acestuia să fie restabilită cât mai repede posibil.”;

— Art. 10: „1. În conformitate cu obligația ce revine statelor părți potrivit art. 9 paragraful 1, orice cerere depusă de un copil sau de părinții acestuia, în vederea intrării într-un stat parte sau a părăsirii acestuia în scopul reîntregirii familiei, va fi examinată de statele părți cu bunăvoință, umanism și cu operativitate. Statele părți vor veghea, de asemenea, ca depunerea unei astfel de cereri să nu antreneze consecințe nefaste asupra solicitanților și membrilor familiei acestora.

2. Copilul ai cărui părinți își au reședința în state diferite va avea dreptul de a întreține, în afara unor situații excepționale, relații personale și contacte directe, în mod regulat, cu ambii săi părinți. În acest scop și în conformitate cu obligația care revine statelor părți în temeiul art. 9 paragraful 1, statele părți vor respecta dreptul copilului și al părinților săi de a părăsi orice țară, inclusiv propria lor țară, și de a reveni în propria lor țară. Dreptul de a părăsi orice țară nu poate fi îngrădit decât de restricțiile prevăzute în mod expres de lege și care sunt necesare pentru protejerea siguranței naționale, a ordinii publice, a sănătății publice sau a bunelor moravuri ori a drepturilor și libertăților altora și care sunt compatibile cu celelalte drepturi recunoscute în prezenta convenție.”

Examinând textul de lege criticat, raportat la dispozițiile din Constituție invocate ca fiind încălcate, Curtea Constituțională constată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și urmează a fi respinsă pentru următoarele considerente:

Art. 18 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 prevede faptul că cererile de acordare a statutului de

refugiat minorilor neînsoțiți nu pot fi soluționate în procedură accelerată. În opinia autorului excepției, această dispoziție creează o discriminare între situația minorilor neînsoțiți, cărora li se aplică procedura ordinară, și cea a minorilor însoțiți, cărora, printr-o interpretare *per a contrario* a textului de lege indicat, le poate fi aplicată procedura accelerată. În același timp, se susține nerespectarea art. 49 din Constituție, referitor la protecția copiilor și a tinerilor, precum și a prevederilor art. 3, 4, 5, 6, 7, 8 și 10 din Convenția cu privire la drepturile copilului, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989 și ratificată de România prin Legea nr. 18/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 13 iunie 2001.

Potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, procedura acordării statutului de refugiat este de două feluri: ordinară și accelerată. Aceasta din urmă reprezintă o procedură specială, derogatorie de la dreptul comun, reglementată în considerarea unor situații deosebite și care se caracterizează, de exemplu, prin termene mai scurte atât pentru soluționarea cererilor, cât și a plângerilor împotriva soluțiilor la acestea sau prin lipsa recursului împotriva hotărârilor pronunțate de instanța de judecată în soluționarea plângerilor împotriva refuzului cererii de acordare a unei forme de protecție (statut de refugiat sau protecție umanitară condiționată).

Cât privește situația minorului, art. 9 din ordonanța menționată prevede că, dacă acesta nu a împlinit vârsta de 14 ani, interesele sale sunt susținute de reprezentantul său legal, iar în lipsa acestuia i se numește un reprezentant în conformitate cu prevederile legii române. După împlinirea vârstei de 14 ani, minorul poate depune personal cererea pentru acordarea statutului de refugiat și i se poate numi, în condițiile legii, un reprezentant legal. Până la numirea acestuia, protecția necesară minorului este asigurată de Oficiul Național pentru Refugiați.

Prin urmare, Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 stabilește, în ceea ce privește situația minorilor, măsuri speciale care sunt, în mod evident, în deplină concordanță atât cu prevederile art. 49 din Constituție, cât și cu cele ale Convenției cu privire la drepturile copilului. Excluderea minorilor neînsoțiți de la soluționarea cererilor în procedură accelerată, așa cum aceasta este prevăzută de art. 18 alin. (3) din ordonanță, este tocmai o astfel de măsură, luată pentru protejarea interesului superior al copilului. Tratatul juridic diferit al minorilor însoțiți față de cel acordat minorilor neînsoțiți are în vedere evitarea situațiilor discriminatorii, astfel încât acestora din urmă să le fie asigurate toate mijloacele de protecție a intereselor lor. În prezentul dosar Curtea Constituțională constată însă că dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, care reglementează egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, nu sunt aplicabile cauzelor referitoare la străini, deoarece textul constituțional are în vedere doar persoanele care au calitatea de cetățean român. Curtea Constituțională a statuat constant în acest sens, un exemplu fiind Decizia nr. 209 din 28 iunie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 25 octombrie 2001.

Având în vedere cele expuse mai sus, rezultă în mod evident că nu există contradicție nici între dispozițiile de lege criticate și cele ale art. 20 din Constituție, referitoare la aplicarea cu prioritate a tratatelor internaționale privind drepturile omului, și, în consecință, Curtea nu poate reține susținerile privind încălcarea prevederilor din documentele internaționale invocate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție ridicată de Wang Xin, în calitate de reprezentant legal al minorului Du Zhuo, în Dosarul nr. 1.199/2005 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iunie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia Margareta Niță

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 65 din Legea nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul educației și cercetării,

Mircea Miclea

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

București, 14 iulie 2005.

Nr. 788.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentele norme metodologice, denumite în continuare *norme*, reglementează punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea,

organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, denumită în continuare *lege*.

Art. 2. — Prin *psiholog cu drept de liberă practică*, denumit în continuare *psiholog*, se înțelege persoanele prevăzute la art. 2 alin. (1) din lege care au absolvit o instituție de învățământ superior cu diplomă de licență în

psihologie sau asimilată și desfășoară, potrivit atestărilor dobândite, tipurile de activități enumerate la art. 5 din lege.

Art. 3. — Prin *diplomă de licență asimilată*, în sensul art. 2 alin. (2) din lege, se înțelege:

a) actele emise de instituțiile de învățământ superior care atestă absolvirea, până în anul 1990 inclusiv, a unei facultăți de filosofie, filosofie-istorie sau din domeniul științelor socioumane;

b) diplomele și diplomele de licență eliberate de o instituție de învățământ superior acreditată, începând cu anul 1991, pentru una dintre specializările: psihosociologie, psihopedagogie specială și psihologie, în condițiile dublei specializări.

Art. 4. — Pentru a fi atestate ca psiholog persoanele aflate în situația prevăzută la art. 3 lit. a) trebuie să îndeplinească, cumulativ, și condiția desfășurării unor activități prevăzute la art. 5 din lege pe o perioadă de minimum 10 ani, dovedită prin documente legalizate.

Art. 5. — Absolvenții facultăților din domeniul sociopsihopedagogie după anul 1991, care la data intrării în vigoare a legii exercitau legal funcția de psiholog, dovedită cu documente legalizate, pot solicita atestatul de liberă practică urmând procedurile specifice de atestare stabilite prin prezentele norme.

Art. 6. — În exercitarea profesiei și în legătură cu aceasta, psihologul este independent profesional și nu poate fi supus nici unei îngrădiri sau presiuni de orice tip, fiind protejat de lege împotriva acestora.

Art. 7. — (1) Prin *independența profesională* a psihologului este garantată exercitarea activităților prevăzute la art. 5 din lege, potrivit competențelor pentru care a fost atestat, fără nici o ingerință în ceea ce privește aplicarea cunoștințelor sale profesionale, cu respectarea Codului deontologic al profesiei de psiholog cu drept de liberă practică și a legilor în vigoare.

(2) Independența profesională în exercitarea actului psihologic conferă, potrivit legii, dreptul de inițiativă și decizie, cu asumarea integrală a răspunderii pentru calitatea acestuia.

Art. 8. — (1) În situația în care tipurile de activități prevăzute la art. 5 din lege, toate sau unele dintre acestea, sunt desfășurate în echipă, răspunderea pentru actele psihologice aparține psihologului coordonator al echipei și psihologului care desfășoară direct actul psihologic.

(2) În situațiile în care coordonatorul echipei nu este psiholog, răspunderea pentru actele psihologice revine psihologului care desfășoară direct actul psihologic.

Art. 9. — (1) Psihologul este obligat să păstreze confidențialitatea în legătură cu faptele și informațiile despre care a luat cunoștință în exercitarea atribuțiilor profesionale, fiind interzisă utilizarea în interes personal sau în beneficiul unui terț a informațiilor dobândite în exercitarea actului psihologic.

(2) Rezultatele evaluărilor psihologice pot fi prezentate unei terțe persoane numai cu acordul persoanei evaluate și cuprind informații relevante în raport cu scopul urmărit, fără a se motiva concluziile, potrivit prevederilor Codului deontologic al profesiei de psiholog cu drept de liberă practică.

(3) În situațiile în care, potrivit legii, psihologul este obligat să dezvăluie aspecte cuprinse în confidențialitatea actului psihologic, aceasta nu constituie o abatere.

(4) Confidențialitatea actului psihologic persistă și după încheierea relațiilor profesionale cu beneficiarul.

(5) Psihologul răspunde disciplinar pentru încălcarea confidențialității actului psihologic, potrivit Codului deontologic al profesiei de psiholog cu drept de liberă practică și Codului de procedură disciplinară.

CAPITOLUL II

Dobândirea dreptului de liberă practică

Art. 10. — Obținerea atestatului de liberă practică în oricare dintre formele prevăzute la art. 10 din lege presupune parcurgerea următoarelor etape, a căror succesiune este obligatorie:

a) depunerea dosarului la Comitetul filialei de care aparține solicitantul, verificarea conținutului și conformității și înaintarea acestuia la Comitetul director;

b) analizarea dosarului de către comisia aplicativă, potrivit procedurilor specifice fiecărei comisii, reglementate prin prezentele norme;

c) parcurgerea de către psihologul solicitant a procedurilor specifice fiecărei comisii aplicative;

d) susținerea de către președintele comisiei aplicative, în cadrul Comitetului director, a propunerii de eliberare/neeliberare a atestatului în domeniul de specializare solicitat;

e) eliberarea de către Comitetul director a atestatului de psiholog cu drept de liberă practică, în situația în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege, de prezentele norme și de documentele aprobate de Convenția Națională a Psihologilor din România.

Art. 11. — (1) Dosarul pentru obținerea atestatului de liberă practică trebuie să cuprindă:

a) cerere-tip adresată Comitetului director;

b) copie de pe actul de identitate;

c) copii legalizate de pe actele de studii și anexele acestora;

d) certificat de cazier judiciar;

e) copie de pe certificatul de căsătorie sau de pe hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă de divorț, după caz;

f) certificat medical eliberat în condițiile legii;

g) copii legalizate de pe documente care atestă absolvirea unor stagii, cursuri de specializare și alte forme de perfecționare;

h) copii legalizate de pe carnetul de muncă ori contractul individual de muncă, iar pentru psihologii din structurile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, adeverințe care să ateste vechimea în muncă și în specialitate;

i) extras din fișa postului — numai pentru obținerea atestatului de liberă practică în condițiile art. 13 lit. b);

j) curriculum vitae și lista manifestărilor științifice la care a participat, a comunicărilor științifice prezentate, a articolelor și cărților de specialitate publicate;

k) dovada achitării taxelor necesare acoperirii costurilor atestării profesionale.

Art. 12. — (1) După primirea dosarului și verificarea conformității acestuia, Comitetul filialei îl transmite, în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la depunere, la secretariatul Comitetului director.

(2) Prin *conformitate* în sensul alin. (1) se înțelege verificarea existenței în dosar a documentelor prevăzute la art. 11.

(3) Secretariatul Comitetului director înregistrează dosarul și comunică solicitantului data când a fost programat pentru susținerea procedurilor de atestare în fața comisiei aplicative competente.

Art. 13. — (1) Atestatul de psiholog cu drept de liberă practică se poate obține în baza:

a) formării profesionale conform standardelor stabilite prin hotărâre de către Comitetul director;

b) experienței profesionale dovedite.

(2) Comisiile aplicative stabilesc criteriile de accesare în fiecare dintre cele două modalități de obținere a atestatului.

Art. 14. — În exercitarea profesiei de psiholog sunt recunoscute trei trepte de specializare:

a) psiholog practicant;

b) psiholog specialist;

c) psiholog principal.

Art. 15. — (1) Comisia de psihologie clinică și psihoterapie desfășoară proceduri și activități specifice de evaluare în vederea atestării dreptului de liberă practică al psihologilor în următoarele specialități:

a) psihologie clinică;

b) consiliere psihologică;

c) psihoterapie.

(2) Competența în specialitatea psihoterapie poate fi dobândită și de absolvenții ai facultăților de medicină generală (medicii psihiatri), asistență socială, filosofie, pedagogie, teologie, cu condiția completării studiilor universitare cu un pachet de discipline de specialitate stabilit prin hotărâre a Comitetului director, precum și formării complementare potrivit cerințelor prevăzute de prezentele norme.

(3) Psihologul atestat în specialitatea psihoterapie are și toate competențele psihologului atestat în specialitatea consiliere psihologică, pe trepte similare de specializare.

Art. 16. — Comisia de psihologia muncii, transporturilor și serviciilor desfășoară proceduri și activități specifice de evaluare în vederea atestării dreptului de liberă practică al psihologilor în următoarele specialități:

a) psihologia muncii și organizațională;

b) psihologia transporturilor;

c) psihologia aplicată în servicii.

Art. 17. — Comisia de psihologie educațională, consiliere școlară și vocațională desfășoară proceduri și activități specifice de evaluare în vederea atestării dreptului de liberă practică al psihologilor în următoarele specialități:

a) psihologie educațională, consiliere școlară și vocațională;

b) psihopedagogie specială.

Art. 18. — (1) Comisia de psihologie pentru apărare, ordine publică și siguranță națională desfășoară proceduri și activități specifice de evaluare în vederea atestării dreptului de liberă practică al psihologilor în următoarele specialități:

a) psihologie aplicată în domeniul securității naționale;

b) psihologie judiciară — evaluarea comportamentului simulat prin tehnica poligraf.

(2) Competența în specialitatea psihologie judiciară — evaluarea comportamentului simulat prin tehnica poligraf poate fi obținută și de către absolvenții facultăților de drept, cu condiția completării studiilor universitare cu un pachet de discipline de specialitate stabilit prin hotărâre a Comitetului director, precum și formării complementare potrivit cerințelor prezentelor norme.

(3) Psihologul atestat în specialitatea psihologie aplicată în domeniul securității naționale are și toate competențele psihologului atestat în specialitatea psihologia muncii și organizațională, pe trepte similare de specializare.

Art. 19. — Competențele psihologilor pe treptele de specializare prevăzute la art. 14 și pentru fiecare specialitate se stabilesc prin hotărâre a Comitetului director, la propunerea fiecărei comisii aplicative.

Art. 20. — Competențele psihologilor se obțin prin programe universitare la nivel de licență, masterat sau doctorat și prin programe de formare complementară organizate în condițiile stabilite prin prezentele norme.

Art. 21. — În vederea obținerii atestatului de psiholog în fiecare treaptă de specializare candidatul va prezenta Comitetului filialei un dosar care va conține documentele prevăzute la art. 11.

Art. 22. — Condițiile de obținere a atestatului de liberă practică prin cele două modalități prevăzute la art. 13 alin. (1) se stabilesc la propunerea fiecărei comisii aplicative prin hotărâre a Comitetului director.

Art. 23. — Trecerea psihologilor în trepte de specializare superioare se poate realiza la solicitare, după minimum 5 ani de exercitare a profesiei, dacă sunt îndeplinite și celelalte condiții de formare profesională stabilite de fiecare comisie aplicativă.

Art. 24. — Obținerea atestatului de liberă practică prin procedurile specifice Comisiei de psihologie pentru apărare, ordine publică și siguranță națională este obligatorie pentru:

a) psihologii care desfășoară unele sau toate activitățile prevăzute la art. 5 din lege în ministerele și instituțiile cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale;

b) psihologii care, în condițiile legii, avizează psihologic persoanele care solicită permis de armă;

c) persoanele care desfășoară activități de evaluare a comportamentului simulat prin tehnica poligraf.

Art. 25. — Membrii Comisiei de psihologie pentru apărare, ordine publică și siguranță națională trebuie să dețină autorizație de acces la informații clasificate de nivel strict secret, eliberată de instituțiile abilitate, potrivit legii.

Art. 26. — Controlul profesional, metodologic și deontologic pentru psihologii care își desfășoară activitatea în instituțiile din domeniul siguranței naționale se realizează numai de către membrii comisiei aplicative de specialitate.

Art. 27. — (1) Comisia aplicativă competentă analizează documentele din dosarul de atestare și decide admiterea dosarului în baza îndeplinirii condițiilor de studii, respectiv a disciplinelor obligatorii prevăzute în procedurile specifice fiecăreia.

(2) În cazul neîndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1), președintele comisiei propune Comitetului director neeliberarea atestatului solicitat.

Art. 28. — Comitetul director, după parcurgerea etapelor obligatorii prevăzute în prezentele norme, după caz, eliberează solicitantului, în termen de 30 de zile de la data înregistrării dosarului la secretariatul Comitetului director, atestatul de liberă practică sau adresa de comunicare a respingerii acordării atestatului.

Art. 29. — Persoanele nemulțumite de rezultatul atestării pot depune la secretariatul Comitetului director o contestație în termen de 10 zile de la data comunicării.

Art. 30. — În termen de 30 de zile de la data înregistrării, conducerea operativă a Colegiului Psihologilor din România va analiza contestația depusă și, prin grija secretariatului, va comunica modul de soluționare a acesteia.

Art. 31. — După eliberarea atestatului, secretariatul Comitetului director va asigura înscrierea psihologului în Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România și alocarea codului personal.

Art. 32. — Parafa profesională individuală va cuprinde în mod obligatoriu următoarele elemente:

a) numele și prenumele psihologului;

b) codul personal, format din 5 cifre, alocat în ordinea înscrierii în Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă

practică din România, partea I, cod ce nu va mai putea fi realocat;

c) treapta de specializare;

d) domeniul de specializare potrivit atestatului.

Art. 33. — Atestatele de liberă practică emise sunt în regim individual și se trec în Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România, partea I.

Art. 34. — (1) Dosarul persoanei atestate se arhivează la secretariatul Comitetului director, potrivit prevederilor legale.

(2) Dosarele persoanelor cărora nu li s-a acordat atestatul se restituie acestora, iar pentru o nouă solicitare de atestare psihologul va relua procedurile stabilite de prezentele norme.

(3) Pentru obținerea atestatului în altă specialitate sau în altă treaptă de specializare dosarul prevăzut la alin. (1) se completează numai cu actele și documentele necesare.

Art. 35. — Persoanele prevăzute la art. 8 alin. (2) și (3) din lege beneficiază de recunoașterea documentelor de calificare profesională în conformitate cu Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România. Dobândirea dreptului de liberă practică, pentru cei care se stabilesc în România, se face în conformitate cu procedura aplicabilă psihologilor români, potrivit prezentelor norme. Autoritatea de recunoaștere a calificării profesionale obținute în Uniunea Europeană și Spațiul Economic European pentru cetățenii statelor membre este Colegiul Psihologilor din România.

Art. 36. — (1) Persoanele prevăzute la art. 8 alin. (3) din lege sunt exceptate de la procedura atestării reglementată prin prezentele norme, precum și de la obligativitatea înscrierii în Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România sau de la plata unor taxe administrative.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) au obligația de a face o declarație, autenticată de un notar public, referitoare la serviciile psihologice pe care le vor presta pe teritoriul României, precum și la perioada prestării acestor servicii, pe care o vor depune la Comitetul director.

(3) Documentele prevăzute la alin. (2) vor fi însoțite de copii legalizate, traduse în limba română, ale documentelor care atestă competențele profesionale, în domeniul psihologiei, eliberate în țara de origine.

(4) În urma analizării dosarului cu documentele prevăzute la alin. (2) și (3) de către conducerea operativă a Colegiului Psihologilor din România, potrivit art. 40 din lege, președintele acestuia va elibera autorizația provizorie de prestare a serviciilor psihologice pentru perioada și activitățile solicitate prin cerere.

(5) Pentru persoanele prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. c) din lege, autoritatea de recunoaștere a studiilor efectuate și a documentelor de calificare în profesia de psiholog este Ministerul Educației și Cercetării.

Art. 37. — Potrivit art. 38 din lege comisiile aplicative elaborează norme și proceduri de control și supervizare profesională în domeniile proprii aprobate de către Consiliul Colegiului Psihologilor din România.

Art. 38. — (1) Supervizarea profesională este activitatea formativă specifică profesiei de psiholog prin care se asigură managementul calității actului psihologic.

(2) Comitetul director, prin comisiile aplicative, stabilește procedurile de supervizare și de formare a psihologilor cu drept de supervizare.

(3) Psihologii principali pot superviza psihologii specialiști și psihologii practicanți, iar psihologii specialiști pot

superviza psihologii practicanți conform procedurilor stabilite de fiecare comisie aplicativă.

(4) Pentru a putea desfășura activități de supervizare profesională psihologul care solicită atestarea potrivit art. 10 lit. c) din lege, pe lângă documentele prevăzute la art. 11, trebuie să îndeplinească și criteriile de competență și experiență profesională stabilite prin procedurile specifice fiecărei comisii aplicative.

Art. 39. — (1) Controlul și supravegherea exercitării profesiei de psiholog se realizează de către membrii Comitetului director în conformitate cu procedurile stabilite prin hotărâre a Consiliului Colegiului Psihologilor din România.

(2) Comitetul fiecărei filiale teritoriale controlează activitatea profesională a membrilor Colegiului Psihologilor din România din zona de responsabilitate, în limitele mandatului dat de Comitetul director.

Art. 40. — Pregătirea persoanelor cu atribuții de control se face prin susținerea unor instructaje periodice desfășurate la sediul Comitetului director sub coordonarea persoanelor desemnate prin dispoziție scrisă a președintelui acestuia.

Art. 41. — Controlul pe bază de mandat al Comitetului director acordat Comitetului filialei se efectuează în următoarele cazuri:

a) sesizări ale psihologilor din teritoriu;

b) reclamații ale beneficiarilor serviciilor psihologice.

Art. 42. — Reclamația primită la Comitetul director este analizată și soluționată potrivit reglementărilor Codului de procedură disciplinară aprobat de Convenția Națională a Psihologilor din România.

Art. 43. — Furnizarea serviciilor psihologice se realizează prin: cabinete psihologice individuale, cabinete psihologice asociate, societăți civile profesionale sau în temeiul unor contracte individuale de muncă, potrivit legii.

Art. 44. — Angajatorii au obligația de a sprijini procesul de formare profesională continuă a psihologilor.

Art. 45. — Comitetul director, prin comisiile sale, avizează profesional formele de pregătire continuă a psihologilor.

Art. 46. — În scopul asigurării secretului profesional, actele, lucrările și înregistrările cu caracter profesional aflate asupra psihologului ori la locul unde acesta își exercită profesia sunt inviolabile, potrivit legii.

Art. 47. — (1) Probele psihologice aplicate, rezultatele acestora, însemnările și înregistrările se păstrează în condiții de siguranță o perioadă de cel puțin 10 ani de la încheierea relațiilor profesionale, dacă prin alte prevederi legale nu este prevăzut un termen mai mare.

(2) La expirarea termenului prevăzut la alin. (1), probele psihologice aplicate, rezultatele acestora, însemnările și înregistrările se distrug în totalitate potrivit prevederilor legale.

Art. 48. — Responsabilitatea pentru păstrarea probelor psihologice aplicate, a rezultatelor acestora, a însemnărilor și înregistrărilor revine psihologilor și, după caz, angajatorilor.

Art. 49. — (1) Psihologul se poate asigura pentru răspunderea profesională, în condițiile legii.

(2) Prin *răspundere profesională* se înțelege acoperirea daunelor efective suferite de beneficiar și rezultate din exercitarea profesiei cu nerespectarea prevederilor legii, ale prezentelor norme și ale Codului deontologic al profesiei de psiholog cu drept de liberă practică.

CAPITOLUL III
Dispoziții finale

Art. 50. — La propunerea Comitetului director, Ministerul Educației și Cercetării poate emite ordine în sprijinul reglementării unor aspecte ale desfășurării activității de psiholog cu drept de liberă practică.

Art. 51. — (1) Președintele Comitetului director este abilitat să emită dispoziții, iar Comitetul director are dreptul de a adopta hotărâri obligatorii pentru aplicarea unitară și detalierea dispozițiilor legii, ale prezentelor norme, precum și ale altor acte normative ulterioare emise potrivit art. 50.

(2) Dispozițiile și hotărârile cu caracter normativ vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit legii.

Art. 52. — (1) Cursurile complementare de specializare în domeniul psihologiei, altele decât cele universitare, se organizează numai sub egida și cu avizul Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România.

(2) Valoarea creditelor privind formarea profesională continuă se stabilește, la propunerea comisiilor aplicative, prin dispoziție scrisă a președintelui Comitetului director.

Art. 53. — Spațiile necesare desfășurării activităților prevăzute la art. 5 din lege, precum și dotările aferente

sunt stabilite, pentru fiecare formă de exercitare a profesiei de psiholog, prin hotărâri ale Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România.

Art. 54. — Cotizația anuală și nivelul taxelor necesare acoperirii costurilor de atestare și a altor servicii prestate se aprobă prin hotărâre a Consiliului Colegiului Psihologilor din România.

Art. 55. — Spațiile necesare desfășurării activității structurilor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România și ale filialelor teritoriale ale acestuia se asigură, potrivit legii, de Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”.

Art. 56. — (1) Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România este organizat în două părți:

a) partea I — evidența psihologilor;

b) partea a II-a — evidența formelor de exercitare a profesiei de psiholog.

(2) Responsabilitatea gestionării și actualizării registrului revine secretariatului Comitetului director.

Art. 57. — Documentele care atestă dreptul de liberă practică, Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România și timbrul sec se realizează, în condițiile legii, de către Regia Autonomă „Monetăria Statului”.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

privind transmiterea unor terenuri, în suprafață totală de 100,05 ha, din domeniul public și privat al statului și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor în domeniul privat al orașului Baraolt și în administrarea Consiliului Local al Orașului Baraolt, județul Covasna

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1), art. 10 alin. (2), art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 11 lit. m) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor terenuri în suprafață totală de 100,05 ha, situate în orașul Baraolt, județul Covasna, identificate potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public și privat al statului și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor în domeniul privat al orașului

Baraolt și în administrarea Consiliului Local al Orașului Baraolt, județul Covasna.

Art. 2. — Predarea-preluarea terenurilor prevăzute la art. 1 se va face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,
Anghel Andreescu,
 secretar de stat
 Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

DATELE DE IDENTIFICARE

a terenurilor în suprafață de 100,05 ha, care se transmit din domeniul public și privat al statului și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor în domeniul privat al orașului Baraolt și în administrarea Consiliului Local al Orașului Baraolt, județul Covasna

Denumirea și locul unde sunt situate terenurile	Persoana juridică de la care se transmit terenurile	Persoana juridică la care se transmit terenurile	Caracteristicile terenurilor	Numărul atribuit de Ministerul Finanțelor Publice conform Hotărârii Guvernului nr. 2.060/2004 (cod de clasificare a terenului)
Nr. de cadastru 45—193, teren, orașul Baraolt, județul Covasna	Domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor	Domeniul privat al orașului Baraolt și în administrarea Consiliului Local al Orașului Baraolt, județul Covasna	Teren în suprafață de 64,49 ha	101.154 Cod de clasificare 8.29.10
Teren, orașul Baraolt, județul Covasna	Domeniul privat al statului și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor	Domeniul privat al orașului Baraolt și în administrarea Consiliului Local al Orașului Baraolt, județul Covasna	Teren în suprafață de 35,56 ha	—

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al comunei Bistra și în administrarea Consiliului Local al Comunei Bistra, județul Alba

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unui imobil, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al comunei Bistra

și în administrarea Consiliului Local al Comunei Bistra, județul Alba.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Teodor Atanasiu
p. Ministrul administrației și internelor,
Anghel Andreescu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al comunei Bistra și în administrarea Consiliului Local al Comunei Bistra, județul Alba

Locul unde este situat imobilul care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Codul de clasificare din inventarul bunurilor aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale care alcătuiesc domeniul public al statului	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Comuna Bistra, județul Alba	Statul român — Ministerul Apărării Naționale	Comuna Bistra, județul Alba, Consiliul Local al Comunei Bistra	— imobil 2.997 — cod 8.29.09 — nr. M.F. 103.973	Suprafața terenului = 17.100 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al comunei Poiana Mare și în administrarea Consiliului Local al Comunei Poiana Mare, județul Dolj

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unui imobil, identificat potrivit datelor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al comunei Poiana Mare și în

administrarea Consiliului Local al Comunei Poiana Mare, județul Dolj.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul apărării naționale,

Teodor Atanasiu

p. Ministrul administrației și internelor,

Anghel Andreescu,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Ionel Popescu

București, 28 iulie 2005.
Nr. 857.

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al comunei Poiana Mare și în administrarea Consiliului Local al Comunei Poiana Mare, județul Dolj

Locul unde este situat imobilul care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Codul de clasificare din inventarul bunurilor aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale care alcătuiesc domeniul public al statului	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Comuna Poiana Mare, județul Dolj	Statul român, Ministerul Apărării Naționale	Comuna Poiana Mare, județul Dolj, Consiliul Local al Comunei Poiana Mare	— imobil 2.764 — cod 8.29.09 — nr. M.F. 103.903	Suprafața construită = 1.689 m ² Suprafața desfășurată = 1.689 m ² Suprafața totală a terenului, inclusiv construcțiile = 16.600 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Public în domeniul public al comunei Podu Turcului și în administrarea Consiliului Local al Comunei Podu Turcului, județul Bacău

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unui imobil, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Public în domeniul public al comunei Podu Turcului și în

administrarea Consiliului Local al Comunei Podu Turcului, județul Bacău.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,
Anghel Andreescu,
secretar de stat
Ministrul justiției,
Monica Luisa Macovei
Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

București, 28 iulie 2005.
Nr. 858.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Public în domeniul public al comunei Podu Turcului, județul Bacău, și în administrarea Consiliului Local al Comunei Podu Turcului

Locul unde este situat imobilul care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristici tehnice ale imobilului	Codul de clasificare din inventarul bunurilor aflate în administrarea Ministerului Public care alcătuiesc domeniul public al statului
Comuna Podu Turcului, județul Bacău	Statul român, din administrarea Ministerului Public	Comuna Podu Turcului	Suprafața construită = 419,40 m ²	— cod 8.29.08 — nr. M.F.P. 35.615
		și în administrarea Consiliului Local al Comunei Podu Turcului	Suprafața terenului = 879,22 m ²	— cod 8.29.08 — nr. M.F.P. 35.616

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al statului a unor construcții aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al statului a unor construcții aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale,

amplasate în incinta imobilelor având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Trecerea în domeniul privat al statului se face în vederea scoaterii din funcțiune și a demolării construcțiilor prevăzute la art. 1.

Art. 3. — După scoaterea din funcțiune și demolarea construcțiilor Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Teodor Atanasiu
Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Gheorghe Dobre
Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

București, 28 iulie 2005.
Nr. 859.

ANEXĂ

**DATELE DE IDENTIFICARE
a construcțiilor care trec din domeniul public al statului în domeniul privat al statului,
aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale**

Nr. crt.	Adresa imobilului	Persoana juridică care administrează imobilul	Caracteristicile bunurilor care trec în domeniul privat al statului
1.	Localitatea Argestru, județul Suceava	Ministerul Apărării Naționale	<u>Imobil 1.212, nr. M.F. 106.867</u> Pavilionul C1: — suprafața construită = 45 m ² — valoarea contabilă = 20.000 lei Pavilionul C2: — suprafața construită = 45 m ² — valoarea contabilă = 20.000 lei Pavilionul D2: — suprafața construită = 140 m ² — valoarea contabilă = 127.000 lei Pavilionul D3: — suprafața construită = 140 m ² — valoarea contabilă = 127.000 lei Pavilionul V3: — suprafața construită = 49 m ² — valoarea contabilă = 3.000 lei
2.	Localitatea Jucu, județul Cluj	Ministerul Apărării Naționale	<u>Imobil 2.729, nr. M.F. 106.703</u> Pavilionul M: — suprafața construită = 615 m ² — valoarea contabilă = 246.000 lei
3.	Localitatea Hanu Conachi, județul Galați	Ministerul Apărării Naționale	<u>Imobil 713, nr. M.F. 107.056</u> Pavilionul I7: — suprafața construită = 56 m ² — valoarea contabilă = 5.000 lei Pavilionul G1: — suprafața construită = 248 m ² — valoarea contabilă = 25.000 lei Pavilionul Y1: — suprafața construită = 8 m ² — valoarea contabilă = 100.800 lei
4.	Localitatea Sângeorgiu de Mureș, județul Mureș	Ministerul Apărării Naționale	<u>Imobil 2.265, nr. M.F. 104.095</u> Pavilionul C: — suprafața construită = 4,62 m ² — valoarea contabilă = 2.600 lei
5.	Localitatea Râșnov, județul Brașov	Ministerul Apărării Naționale	<u>Imobil 1.164, nr. M.F. 104.054</u> Pavilionul P: — suprafața construită = 21 m ² — valoarea contabilă = 40.000 lei Pavilionul P1: — suprafața construită = 21 m ² — valoarea contabilă = 40.000 lei
6.	Municipiul Făgăraș, județul Brașov	Ministerul Apărării Naționale	<u>Imobil 531, nr. M.F. 104.010</u> Pavilionul X: — suprafața construită = 240 m ² — valoarea contabilă = 31.000 lei

Nr. crt.	Adresa imobilului	Persoana juridică care administrează imobilul	Caracteristicile bunurilor care trec în domeniul privat al statului
7.	Localitatea Mihai Bravu, județul Giurgiu	Ministerul Apărării Naționale	<u>Imobil 2.783, nr. M.F. 103.756</u> Pavilionul J: – suprafața construită = 19 m ² – valoarea contabilă = 15.000 lei Pavilionul R: – suprafața construită = 78 m ² – valoarea contabilă = 50.000 lei Pavilionul S: – suprafața construită = 27 m ² – valoarea contabilă = 20.000 lei Pavilionul Ș: – suprafața construită = 43 m ² – valoarea contabilă = 25.000 lei Pavilionul T: – suprafața construită = 88 m ² – valoarea contabilă = 35.000 lei Pavilionul Ț: – suprafața construită = 108 m ² – valoarea contabilă = 24.000 lei
8.	Municipiul Alba Iulia, județul Alba	Ministerul Apărării Naționale	<u>Imobil 1.060, nr. M.F. 103.958</u> Pavilionul J: – suprafața construită = 1.056,96 m ² – valoarea contabilă = 282.400 lei Pavilionul P: – suprafața construită = 481,08 m ² – valoarea contabilă = 233.320 lei Pavilionul S: – suprafața construită = 671,84 m ² – valoarea contabilă = 179.150 lei
9.	Localitatea Vernești, județul Buzău	Ministerul Apărării Naționale	<u>Imobil 2.957, nr. M.F. 107.050</u> Pavilionul L: – suprafața construită = 4 m ² – valoarea contabilă = 29.000 lei Pavilionul L1: – suprafața construită = 4 m ² – valoarea contabilă = 30.000 lei Pavilionul L2: – suprafața construită = 4 m ² – valoarea contabilă = 30.000 lei Pavilionul L3: – suprafața construită = 4 m ² – valoarea contabilă = 30.000 lei Pavilionul L4: – suprafața construită = 4 m ² – valoarea contabilă = 30.000 lei Pavilionul L5: – suprafața construită = 4 m ² – valoarea contabilă = 30.000 lei Pavilionul L6: – suprafața construită = 4 m ² – valoarea contabilă = 30.000 lei Pavilionul L7: – suprafața construită = 4 m ² – valoarea contabilă = 30.000 lei Pavilionul L8: – suprafața construită = 4 m ² – valoarea contabilă = 30.000 lei Pavilionul L9: – suprafața construită = 4 m ² – valoarea contabilă = 30.000 lei Pavilionul L10: – suprafața construită = 4 m ² – valoarea contabilă = 30.000 lei

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea rectificării bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2005 al Regiei Autonome „Multiproduct”, aflată în coordonarea Ministerului Justiției

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 38 alin. (1) din Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și al Legii nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă rectificarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2005 al Regiei Autonome „Multiproduct”, aflată în coordonarea Ministerului Justiției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 2.397/2004 și rectificat prin Hotărârea Guvernului nr. 152/2005.

Art. 2. — Bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2005 pentru Regia Autonomă „Multiproduct” este prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor totale înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli reprezintă limite maxime care nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea Guvernului, la propunerea Ministerului Justiției.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează depășiri sau nerealizări ale veniturilor totale aprobate, Regia Autonomă „Multiproduct” poate efectua cheltuieli totale proporțional cu gradul de realizare a veniturilor totale.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Monica Luisa Macovei

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

Ministrul finanțelor publice,

Ionel Popescu

București, 28 iulie 2005.
Nr. 861.

*) Anexa se comunică Ministerului Justiției.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

DECIZIE

pentru aprobarea formularelor necesare și a instrucțiunilor de utilizare a acestora, privind realizarea creanțelor bugetare ale Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații, precum și a modelului legitimației de executor fiscal

În temeiul prevederilor art. 38 alin. (1), (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 196 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații emite prezenta decizie.

Art. 1. — (1) Se aprobă modelul și conținutul formularelor necesare în activitatea de colectare a creanțelor bugetare ale Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații, reglementată prin titlul VIII — „Colectarea creanțelor fiscale” din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

— Notă privind compensarea tarifelor, amenzilor sau a altor obligații de plată către bugetul Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații — anexa I.1.a;

— Înștiințare de plată — anexa I.2.a;

— Decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor datorate bugetului Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații — anexa I.3.a;

— Proces-verbal privind calculul dobânzilor, penalităților de întârziere sau al altor sume prevăzute în titlul executoriu — anexa I.4.a;

— Proces-verbal de constatare — anexa I.5.a;

— Decizie privind instituirea măsurilor asigurătorii — anexa I.6.a;

— Adresă de înființare a popririi asigurătorii — anexa I.7.a;

— Adresă de înființare a popririi asigurătorii asupra disponibilităților din conturi bancare — anexa I.8.a;

— Proces-verbal de sechestrul asigurător pentru bunuri mobile — anexa I.9.a;

— Proces-verbal de sechestrul asigurător pentru bunuri imobile — anexa I.10.a;

— Decizie privind ridicarea măsurilor asigurătorii — anexa I.11.a;

— Somație — anexa I.12.a;

— Adresă de înființare a popririi — anexa I.13.a;

— Adresă de înființare a popririi asupra disponibilităților din conturi bancare — anexa I.14.a;

— Decizie privind suspendarea temporară a executării silite prin poprirea conturilor bancare — anexa I.15.a;

— Proces-verbal de sechestrul pentru bunuri mobile — anexa I.16.a;

— Proces-verbal de sechestrul pentru bunuri imobile — anexa I.17.a;

— Proces-verbal de numire administrator-sechestrul — anexa I.18.a;

— Notă privind aprobarea valorificării bunurilor prin înțelegerea părților — anexa I.19.a;

— Proces-verbal privind vânzarea directă de bunuri mobile — anexa I.20.a;

— Proces-verbal privind vânzarea directă de bunuri imobile sau de ansamblu de bunuri — anexa I.21.a;

— Anunț privind vânzarea de bunuri mobile — anexa I.22.a;

— Anunț privind vânzarea de bunuri imobile sau ansamblu de bunuri — anexa I.23.a;

— Decizie privind numirea comisiei de organizare a vânzării la licitație — anexa I.24.a;

— Proces-verbal privind desfășurarea și rezultatul licitației pentru bunuri mobile — anexa I.25.a;

— Proces-verbal privind desfășurarea și rezultatul licitației pentru bunuri imobile sau pentru ansamblu de bunuri — anexa I.26.a;

— Proces-verbal de adjudecare pentru bunuri mobile — anexa I.27.a;

— Proces-verbal de adjudecare pentru bunuri imobile sau pentru ansamblu de bunuri — anexa I.28.a;

— Proces-verbal de predare-primire — anexa I.29.a;

— Proces-verbal privind eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită — anexa I.30.a;

— Proces-verbal de constatare a stării de insolvență — anexa I.31.a;

— Decizie privind anularea obligațiilor bugetare — anexa I.32.a;

— Proces-verbal de constatare a împlinirii termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită — anexa I.33.a;

— Decizie privind stabilirea răspunderii altor persoane decât debitorul declarat insolvent — anexa I.34.a;

— Notă privind restituirea unor sume de la bugetul Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații — anexa I.35.a;

— Proces-verbal privind imposibilitatea comunicării — anexa I.36.a;

— Anunț într-un cotidian național de largă circulație și/sau într-un cotidian local ori în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a — anexa I.37.a;

— Proces-verbal privind cheltuielile de executare silită — anexa I.38.a.

(2) Se aprobă modelul legitimației de executor fiscal al Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații, prevăzut în anexa nr. II.

Art. 2. — (1) Formularele prevăzute la art. 1 alin. (1) se completează potrivit instrucțiunilor prevăzute în anexele I.1.b—I.38.b și se editează cu ajutorul tehnicii de calcul.

(2) Anexele nr. I.1.a—I.38.b*) și anexa nr. II*) fac parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 3 zile de la publicare.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,
Dan Cristian Georgescu

București, 20 iunie 2005.
Nr. 187/EN.

*) Anexele nr. I.1.a—I.38.b și nr. II se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 721 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”



5 948368 047068